

„*Beteg valamelyiktek? Hívassa el az egyház előljáróit, és azok imádkozzanak fölötte, s kenjék meg olajjal az Úr nevében. A hitből fakadó ima megszabadítja a betegeket, és az Úr talpra állítja. Ha pedig bűnöket követ el, bocsánatot nyer*” - írja a betegek kenetéről Szent Jakab (Jak 5,14-15). Ez által a szentség által segíti Krisztus beteg testvéreit, hogy a betegség keresztjét az ő keresztjével egyesítve hordozzák, a feltámadt Krisztus erejével győzedelmeskedjenek a betegségből származó csüggedés, félelem, hitben való ingadozás kísértésén, és végül eljussanak az örök életre. Ha Isten is úgy akarja, a szentség néha még a betegség gyógyulását is elősegíti. Már csak ezért sem helyes az a felfogás, hogy csak a halál küszöbén álló embereknek való. Ezért is nevezi ma az Egyház ezt a szentséget nem utolsó kenetnek, hanem betegek kenetének. Sőt öregek is fölvehetik, ha különben egészségesek is, hiszen az ő számukra már a dolgok rendjénél fogva közeli a halál. Ha a gyógyulás nem következik is be, a szentség segít, hogy a beteg Krisztus örömeivel és békéjével fogadja el szenvedéseit, egybekapcsolva Krisztus megváltó szenvedésével. Magáévá teszi az ilyen beteg Szent Pál szavait: „Örömmel szenvedek értetek, és testemben kiegészítem, ami Krisztus szenvedéséből hiányzik, testének, az Egyháznak javára” (Kol 1,24). Ami Krisztus szenvedéséből „hiányzik”, az nem az ő része, hanem a mi részünk. Amikor mi Krisztus lelkiületével kivesszük a mi részünket is, akkor lesz mindent átfogóvá Krisztus keresztje, és teljesedik be általa a feltámadás.

Időpontok, alkalmak

A betegek kenetét felvenni lehet egyénileg és közösségileg.

- Egyénileg a elsősorban a plébános atyával történő megbeszélés alapján.
- Közösségileg február 11., a betegek világnapjához közeli vasárnapon szentmise keretében. Ekkor templomunkban a betegek számára külön is van gyóntatás.

A plébániánkhöz tartozó betegekhez egyeztetett időpontban szívesen megyünk, sürgős esetben, életveszélyben azonnal.